

போல்டு இந்தியா

தமிழ் நியூஸ்

தலைமை முக்கியமல்ல; தமிழினம்தான் முக்கியம்!

தமிழ்சமுத்தலைவர்களாக, தமிழினத் தலைவர்களாக, இனாயதமிழ்த்தலைவர்களாக சந்திரஹாசன், பாலசிங்கம், சத்யேந்திரா ஆகியோர் உலக அரங்கில் திடீரென கடந்த ஒருமாதகாலமாகத்தான் தெரியவந்த தலைவர்கள் என்பது உண்மை!

ஒரு போராட்டத்தில், ஒரு தேசத்தை எதிர்த்து கொரில்லாமுறையிலான போரை நடத்திக்கொண்டு வருகையில் அந்த இயக்கத்தின் முக்கியஸ்தர்கள் அனைவருமே உலகம் தெரிந்த தலைவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது தேவையானதல்ல.

ரஷ்ய போராட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான சிந்தனையாளர்களும், தளபதிகளும் தலைவர்களும் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்த தனால்தான் கொடுங்கோலர் ஜாரை எதிர்த்து அந்த தேசத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் ஒரு ரத்தப்புரட்சியை நடாத்தி வெற்றிபெற முடிந்தது. ஆனால் அந்தப் போராட்டத்தின் நாயகனாக லெனின் ஒருவர் மட்டுமே உலகுக்குத் தெரிந்தார். அவர்களை தூண்டிவிட்ட புரட்சியாளனாக, உலுக்கிவிட்ட சிந்தனையாளனாக காரல் மார்க்ஸ் மட்டுமே அனைவருக்கும் தெரிந்தார்.

இதே போல பிரெஞ்சு புரட்சியாக இருக்கட்டும்; சீனப்புரட்சியாக இருக்கட்டும்., போராட்டத்தை நடத்திச் சென்ற தலைவர்களும், தளபதிகளும் பெருமளவு காரியபர்த்தமாக இருந்தார்கள். அவர்களது வழித்தடத்தில் குறிப்பிட்ட சிலர் மின்னலைப்போல பிரகாசித்து விட்டு மறைந்தார்கள்.

அத்தகைய மின்னல் கள் தான் இலங்கையில் நடக்கின்ற தமிழினப் போராட்டத்தில் கடந்த ஒருமாத காலமாக பெயர் அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கும் சந்திரஹாசன், பாலசிங்கம் மற்றும் சத்யேந்திரா ஆகியோர்!

இலங்கை பிரச்சினையை தீர்த்துவைக்கின்ற நியாயவானாக இந்தியா பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது. அந்த நியாயத்தை தீர்க்கவேண்டிய தார்மிக கடமை இந்தியா விற்கு மட்டுமே உண்டு. அத்தகைய இந்திய அரசை நம்பி வந்திருந்த சந்திரஹாசன், பாலசிங்கம், சத்யேந்திரா ஆகியோரை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றியது ஜனநாயக அரசியலில் மாபெரும் களங்கமாகும் என்று தமிழ்த்தலைவர்கள் மட்டுமல்ல; இந்தியத் தலைவர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்கே இடமின்றி ஒரே குரலில் கண்டனம் செய்துள்ளனர்.

பண்பட்ட உலகத்தலைவர்களெல்லாம் பாரத தேசமா இப்படி செய்தது? என்று பதைபதைத்துப்போனார்கள்.

விஷயம் இப்படி இருக்க, தமிழ் சமுதாயம் விடுதலை இயக்கம் என்ற அமைப்பின் தலைவரான உமா மகேஸ்வரன், "அவர்களை வெளியேற்றியது சரியே" என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்.

தமிழனுக்கு விரோதி சிங்களவர்கள் அல்ல என்பது இப்போதுதான் புரிகிறது.

ஜெயவர்த்தனாவெற்றிபெற்றுவிட்டார். சிங்களவர்கள் நிமிர்ந்துநின்றாவிட்டார்கள்.

இந்திய அரசு, தான்செய்த தவறை நியாயப்படுத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டது. 'பிளடி' ரொமேஷ் பண்டாரிகள், விவேகமுள்ளராஜதந்திரிகளாக மீசையை தடவிக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பிரித்தானும் சூழ்ச்சி வெற்றிபெற்றுவிட்டது.

சரித்திரத்துவம் வாய்ந்த ஒவ்வொரு போராட்டத்திற்கும் தடைக்கற்களாக குறுக்கேவந்து நிற்பவர்கள் உண்டு. வீர பாண்டிய கட்டபொம்மனை பதவிக்காக வெள்ளையர்களுக்கு காட்டிக்கொடுத்தான் எட்டப்பன். சொந்த சகோதரனையே எதிர்த்துநின்றான் விபீஷணன்.

முப்பது காசுகளுக்காக இயேசு பெருமானையே காட்டிக்கொடுத்தான் யூதாஸ்.

ஜூனியஸ் சீசரை பின்னாலிருந்து குத்திக்கொன்றான் புரூட்டஸ்.

இதே கதைதான் இன்றும் உருமாறி வந்துகொண்டிருக்கிறது.

தமிழர்கள் என்றால் ஒன்றுசேராத, ஒற்றுமையில்லாத ஒரு இனம் என்பதை தங்கள் செய்கைகளாலேயே காட்டிக்கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அதற்காக விரிந்துகொண்ட இலக்கை மறந்துவிடலாகாது. இதற்குள்ளாகவே, 'நீ பெரியவனா?', 'நான் பெரியவனா?' என்கிற போட்டி உருவாகிவிட்டது. இது எதிர்பார்க்கிற போட்டிதான். ஆனால் காட்டிக்கொடுப்பதென்பது எப்படி நியாயமாகும்?

வேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கும் போது காலை வாரிவிடுவது களவாணித் தனமல்லவா?

தொடர்ச்சி மறுபக்கம்...

காட்டிக்கொடுப்பதைக்கூட நாம் ஏற்று கொள்ளலாம். தங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லை என்பதற்காக இல்லாததும், பொல்லாததுமாக அபாண்டங்களை அள்ளிவிசி தங்களை மட்டும் சுத்த சுயபிரகாச வீரனாக காட்டிக்கொள்வது முதலில்களை ந்தெறியப் படவேண்டிய விஷயமாகும்.

ஆண்டாண்டுகாலமாக அங்கே சிங்களவர்கள் தமிழர்களை அடிமைப்படுத்தினார்கள்; சித்ரவதை செய்தார்கள்; வெட்டினார்கள்; கொளுத்தினார்கள்; கற்பழித்தார்கள். அப்போதெல்லாம் ஒரு தமிழர் தலைவர் ஒப்பாரிவைப்பார்; மற்றவர் பரணி பாடுவார்.

இப்படித்தான் தமிழினத்திற்கு ஒரு பாதுகாப்பும், வாழ்வும் நடந்துகொண்டு இருந்தது.

இப்படிப்பட்ட அறிம்தைபோராட்டங்களில் நம்பிக்கை இழந்தபின்னர்தான், 'கண்ணுக்குக் கண்ண', 'காதுக்குக் காது' என வாளைடுத்துப் போராடவேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

அங்கே தமிழர்களுக்கென ஒரு விடுதலை இயக்கம் ஆரம்பித்தது. அதிலிருந்து ஒன்று பிரிந்து., பிரிந்த ஒன்றிலிருந்து பிறிதொன்று பிரிந்து., இப்போது 'சிறியதும், பெரியதுமாய் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட விடுதலை இயக்கங்கள் வீதிவீதியாக வித்தியாசமான கொடிகளை ஏந்திக்கொண்டு உலாவருகிறார்கள்.

இவர்களுக்குள் ஏற்படுகிற மோதல்களை முதலில் இவர்கள் நிறுத்தியாகவேண்டும்.

நம்மவர்கள் தவறுசெய்யலாம். அந்தத் தவறை நமக்குள்ளேதான் திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர, 'தண்டோரா' போட்டுக்கொண்டிருப்பது முறையாகாது.

பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துகொண்டு இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட முறைகேடான அறிக்கைகளை வெளியிடுபவர்கள், ஏவராக இருந்தாலும் அவர்கள் நிச்சயம் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தமிழர்களுக்கு நல்லது செய்பவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்.

தலைமை முக்கியமல்ல; தமிழினம்தான் முக்கியம் என்று எண்ணுகின்ற சான்ருன்மை ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும்வந்தாகவேண்டும்.

அந்த நாள்தான் தமிழனின் வாழ்க்கையில் துயர்துடைத்த நாளாக இருக்கும்.

விபரங்கடிகு: 42, ALBANY STREET

LONDON NW1

செய்திசீ (சுதாவி), (01) 622-1864

படிப்பகம்